

Kommentarer til de enkelte paragrafene

§ 4 Definisjoner

§ 4 a) aktivitet

Ordet kjerneomvandling er ikke definert i norsk ordbok og er heller ikke i vanlig bruk, selv om det er benyttet i Strålevernsforskriften fra 2004. Ordet er tvetydig i forhold til prosessen som beskrives. Ved bruk av ordet kjerneomvandling er det naturlig å tenke på en hvilken som helst prosess som fører til at kjernens sammensetning endres. En annen vanlig kjernereaksjon som vil kunne tolkes inn under begrepet kjerneomvandling er for eksempel fusjon. Fusjon er en prosess hvor to kjerner smeltes sammen. Fusjonsreaksjoner bidrar ikke til det som vitenskapelig regnes som aktivitet og som forskriften prøver å definere. Ordet desintegrasjon er derimot et vanlig brukt begrep som også står i norsk ordbok.

§ 8 Godkjenning

§ 8 d) Omfattende, ikke-medisinsk forskningsmessig strålebruk

Ordet "Omfattende" er et veldig vagt begrep. Når er strålebruken omfattende? En utdyping av hva som menes er ønskelig.

Godkjenning av laserpekere i klasse 3b og 4

Det spørres spesielt etter hvordan en godkjenningsordning for eller eventuelt forbud mot bruk av laserpekere blir oppfattet. Vi har ingen motsigelser mot forslaget om at bruk av laserpekere i klasse 3b og 4 skal godkjennes. Det er likevel et spørsmål om hvorvidt den ønskede effekten oppnås til fulle ved å kun begrense kravet om godkjenning til bruk i det offentlige rom. Teksten bør endres til "Virksomheter eller private personer som besitter og bruker laserpekere klasse 3 B eller 4, skal ha godkjenning fra Statens strålevern, jf. § 35."

Tilordning av bokstaver

Godkjenning av MR og bruk av laserpekere bør tilordnes egne bokstaver under § 8 i stedet for å stå som egne ledd.

§ 12. Meldeplikt

Da vedlegget kun omtaler radioaktive kilder bør ordlyden "... strålekilder over unntaksgrensen i vedlegget..." endres til: "... radioaktive strålekilder over unntaksgrensen i vedlegget...".

Ved å endre teksten fra slik den stod i § 6 i Strålevernsforskriften av 21. november 2003 som sier at: "Virksomheter som vil anskaffe, bruke eller håndtere ioniserende strålekilder til andre formål og i andre sammenhenger enn nevnt under § 5, skal gi melding til Statens strålevern." til teksten slik den står nå så er det kun radioaktive strålekilder over unntaksgrensene og de spesifikt nevnte ikke-ioniserende strålekildene som er meldepliktige. Røntgenapparater hos tannleger eller i primærhelsetjenesten vil ikke lengre være underlagt meldeplikt. Dette står i motsetning til intensjonen gitt i høringsbrevet.

Paragrafens 4. ledd gir en klar føring om bruk av elektronisk meldesystem. Dersom meldinger skal sendes elektronisk må datasikkerheten ivaretas. Det må minimum etableres en databaseløsning som ligger på en sikker server og bruk av e-post må unngås.

§ 29 Generelle krav til klassifisering og merking av arbeidsplassen

Det virker urimelig at skiltingen av overvåket og kontrollert område også skal inneholde informasjon om plassering av strålekilder og hvilke risiko disse innebærer. Dette kan være funksjonelt i forhold til merking av mindre enkeltlaboratorier, men i et større labområde hvor en definerer store soner som kontrollert eller overvåket område kan det bli veldig mye informasjon på et slikt skilt. I en slik stor sone er det mer hensiktsmessig å gi overordnet informasjon ved inngangen til sonen og gi ytterligere informasjon på skilt i tilknytning til de enkelte områdene internt i sonen.

§ 36 Bruk av solarier

Denne paragrafen henviser til § 12, mens § 12 henviser til denne paragrafen. Dette fremstår som rotete. § 36 kunne vært slettet dersom "Solarievirksomhet" hadde blitt definert i § 4.

§43 Medisinsk kompetanse

Det er flere tilfeller enn de som allerede er nevnt i forslaget til § 43 hvor tannleger innehar den medisinske kompetansen for bruk av strålekilder.

§ 43 b)

Vi foreslår teksten endret til:

"...ved flermodalitetsundersøkelser som for eksempel PET/CT og SPECT/CT også lege eller tannlege med spesialistgodkjenning i radiologi..."

§ 43 f)

Teksten i denne paragrafen foreslås endret til:

"...ved intraoral dentalradiografi, tannlege eller tannpleier; ved ekstraoral dentalradiografi (apparatut uten krav til godkjenning), tannlege med relevant kompetanse."

§ 43 i)

Teksten i denne paragrafen foreslås endret til:

"Ved medisinsk behandling med laser klasse 4 eller IPL, lege eller tannlege."

§ 43 j)

Teksten i denne paragrafen foreslås endret til:

"Ved medisinsk behandling med laser klasse 3B eller andre sterke ikke-ioniserende kilder, lege, tannlege, kiropraktor eller fysioterapeut".

§ 46 Kompetanse for å betjene apparatur for medisinsk strålebruk

Her bør første avsnitt endres til: "Røntgen- og MR - apparater skal betjenes av radiograf, eller lege eller tannlege med relevant spesialistgodkjenning. CBCT kan også betjenes av tannlege med relevant kompetanse. Kravet gjelder likevel ikke for enkel transportabel apparatur for fotografering og gjennomlysing eller enkel konvensjonell dentalrøntgenapparatur."

Ovennevnte endring er nødvendig etter at teksten i begynnelsen av setningen nå er: "Røntgen- og MR- apparater skal betjenes ..." Bisetningen på slutten av denne setningen: ", eventuelt tannleger dersom slik apparatur brukes innen dental radiologi" bør erstattes med "CBCT kan også betjenes av tannlege med relevant kompetanse". Setningen står allerede i StrålevernInfo 5-09 og er helt i samsvar med setningen i StrålevernRapport 2009:2: "Bruk av røntgendiagnostikk blant norske tannlegar": "For CBCT må det vere ein tannlege eller ein radiograf som tek røntgenbileta. For diagnostikk krever apparaturen spesialist i radiologi, men en tannlege uten spesialistgodkjenning kan utføre undersøkelser teknisk."

§ 50 Dosimetri ved ioniserende strålebehandling, røntgendiagnostikk og nukleærmedisin

Norge er medlem av meterkonvensjonen og har undertegnet MRA (Mutual Recognition Arrangement). Dette betyr at vi må anerkjenne kalibreringer gjort av de nasjonale målelaboratoriene fra land som er tilknyttet disse avtalene. Det bør fremgå at det med "nasjonal normal" ikke menes "norsk normal" men en normal på nasjonalt nivå innenfor de internasjonale avtalene Norge har inngått.

§ 56 Dispensasjon

En bestemmelse kan virke sterkt urimelig uten at det er forsvarlig å gi dispensasjon. Kriteriet for en dispensasjon bør knyttes opp til hvorvidt det er forsvarlig ut fra helse- og miljøhensyn å fravike fra forskriften.

§ 58 Ikrafttredelse

§ 12 4. ledd bør ikke tre i kraft før det foreligger sikre løsninger for elektronisk melding.